

Sygn. akt IV U 1358/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2014 r. w S.

odwołania A. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 października 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia (...)

Sygn. akt IV U 1358/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu A. Z. od 1 września 2013r. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany organ rentowy przyjął, iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.), tj. brak u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony A. Z., który wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji zarzucając, iż jest niezdolny do pracy i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Miał uraz głowy, który spowodował krwiaka śródmózgowego w okolicy skroniowej. Od 2002r. ma silne bóle głowy, zawroty głowy, bóle kręgosłupa i stawu kolanowego, niekontrolowane wybuchy gniewu i agresji (k.2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględnienie odwołania (k.3-4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony A. Z., ur. (...), był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do (...). (decyzja organu rentowego o ponownym ustaleniu renty k.196 a.r.). W dniu 12 sierpnia 2013r. złożył wniosek do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k.197a a.r.).

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u niego: organiczną chwiejność afektywną, przebyty w dniu 27 grudnia 2001r. uraz głowy ze stłuczeniem mózgu i krwiakiem płata skroniowego lewego, padaczkę pourazową w wywiadach, nadciśnienie tętnicze. W ocenie komisji lekarskiej ZUS ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (k.19-20 a.l., k.204 a.r.). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 29 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 września 2013r. (k.205 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy wywołał opinię biegłych lekarzy: neurologa, psychiatry i kardiologa. W swojej opinii biegli wymienionych specjalności stwierdzili u badanego padaczkę objawową, stan po urazie głowy ze stłuczeniem mózgu z następstwem krwiaka śródmózgowego lewego płata czołowo-skroniowego w 2001r., zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i wielopoziomowej dyskopatii, nadciśnienie tętnicze okres (...), organiczną chwiejność afektywną?, padaczkę w wywiadzie. W ocenie biegłych ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy ze względu na stan neurologiczny na 2 lata od daty badania orzecznika ZUS. Brak podstaw do uznania całkowitej niezdolności do pracy (k.9-14 a.s.).

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii neurologa domagając się wywołania opinii innego biegłego neurologa (k.23-25 a.s.).

Przewodniczący Komisji Lekarskich przy II Oddziale ZUS w W. kwestionował opinię neurologa wskazując, że dokumentacja medyczna i opinia biegłego nie potwierdza dużej częstości napadów padaczkowych. Ubezpieczony jest leczony jednym lekiem przeciwpadaczkowym w niskiej dawce, brak danych, aby leczenie to było niesatysfakcjonujące. W badaniu przedmiotowym nie stwierdzono zespołu neurologicznego w sposób znaczny ograniczającego sprawność. Rozpoznanie padaczki ogranicza możliwość zatrudnienia w niektórych zawodach, ale biegły nie odniósł się do indywidualnego przypadku, ubezpieczony pracował na różnych stanowiskach z wykształceniem zasadniczym: zbrojarz, betoniarz, ładowacz, konwojent, pracownik fizyczny – wykonywał prace dostępne dla osób z padaczką.

Na rozprawie w dniu 16 października 2014r. ubezpieczony popierał odwołanie. Wskazał, że z wykształcenia jest betoniarzem zbrojarzem. Wnosił o oddalenie wniosku o powołanie innego biegłego neurologa.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa, uznając, że sporna okoliczność jest już dostatecznie wyjaśniona.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego A. Z. jest uzasadnione.

Zdaniem Sądu Okręgowego opinia biegłych neurologa, psychiatry i kardiologa stanowi miarodajny i obiektywny dowód aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Podkreślić należy, iż ubezpieczony wykonywał przez wiele lat pracę na stanowisku betoniarza-zbrojarza, zgodnie ze swoim wykształceniem. Tego rodzaju praca należy do kategorii ciężkich prac fizycznych. Schorzenia neurologiczne zdiagnozowane przez biegłych lekarzy uniemożliwiają wykonywanie A. Z. zatrudnienia w wyuczonym zawodzie. Zatem argument strony pozwanej, że ubezpieczony wykonywał prace na różnych stanowiskach, które są dostępne dla osób z padaczką, jest chybiony. Punktem odniesienia w ocenie zdolności do pracy jest treść art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.). Przepis ten stanowi, że częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle opinii biegłych sądowych, zwłaszcza lekarza neurologa, nie budzi wątpliwości, zdaniem Sądu, fakt, iż zespół schorzeń neurologicznych stwierdzonych u wnioskodawcy, ogranicza jego zdolność do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

W tej sytuacji Sąd przyjął, że zaistniały przesłanki do zmiany zaskarżonej decyzji i z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji.